

МОЛОДИЙ КОМУНАР

ОРГАН КИРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання V
№ 50 (401)

Середа, 26 квітня 1961 р.

Ціна 2 коп.

На нові звершення

НА НЕОЗОРИХ просторах Радянської України під яскравим сонцем, теплими дощами зазеленіли ниви і долини, зацвіли сади. Іде весна.

Для радянських людей весна 1961 року особлива тим, що це — весна третього року семирічки. Вона зв'язана з великими подіями.

Ця весна радісна, пам'ятна тим, що 12 квітня все людство дізналося про безприкладний подвиг піонера космосу Юрія Гагаріна, рядового громадянина в СРСР. Саме тому у світову історію третій рік семирічки ввійде як знаменний триумф радянської науки і техніки.

В ім'я великої мети

Славний подвиг Юрія Гагаріна глибоко схвилював молодь Кіровоградщини. Як і всі радянські люди, юнаки і дівчата прагнуть досягти нових висот у самовідданій праці на благо народу, бути правопланговими у передтравневому соціалістичному змаганні трудівників міста і села.

Коли на весь світ прозвучали Першотравневі Заклики Центрального Комітету рідної партії, комсомольці, молодь ще глибше усвідомили, що яскраві за змістом рядки Закликів звучать, як клич до нових перемог, до штурму нових висот.

Юль Кіровоградщини урочисто проголошує: Знов на подвиг партія нас кличе Словом полум'ям і гучним. Піднімайся, плем'я будівників, Від заводів і колгоспних нив!

Свої слова молодь підкріплює ділом. Щодня до редакції газети, на ім'я обкому комсомолу надходять повідомлення про те, що комсомольці, піонери, студенти і школярі, всі юнаки і дівчата готують Батьківщині свої нові трудові подарунки на честь XXII з'їзду КПРС. Це радісні вісті.

Проте у деяких колгоспах Бобринецького, Голованівського, Вільшанського, Олександрійського районів вкрай незадовільно організовано виробництво м'яса. Дуже відстають по надоях молока колгоспи Новогеоргіївського, Долинського, Онуфріївського районів.

Кожний комсомолец, кожний молодий трудівник повинен пам'ятати, що саме тепер вирішується доля виконання взятих зобов'язань. Кожний тваринник, механізатор повинен знати свої наслідки роботи за день, за декаду, за місяць, свято додержувати слова, виконувати зобов'язання. Наша область має всі умови для того, щоб до дня відкриття XXII з'їзду партії повністю виконати річні плани заготівель молока, яєць, вівни і дати не менше 80 процентів річного завдання по заготівлях м'яса.

Комуністична партія звертається до трудівників села:

— КОЛГОСПНИКИ І КОЛГОСПНИЦІ, ПРАЦІВНИКИ РАДГОСПІВ! ВСЕМІРНО РОЗВИВАЙТЕ ГРОМАДСЬКЕ ТВАРИННИЦТВО, ПІДВИЩУЙТЕ ПРОДУКТИВНІСТЬ ХУДОБИ! СТВОРЮЙТЕ МІЦНУ КОРМОВУ БАЗУ, БОРИТЬСЯ ЗА ВИСОКІ ВРОЖАЇ КУКУРУДИ, БОБОВИХ, ЦУКРОВИХ БУРЯКІВ!

Наш народ любить труд. Але він знає, що найдорожче в світі — мир. Мир — це життя. По всій країні прокотилася хвиля ненависті і гніву до американських імперіалістів, які хочуть поставити на коліна народи вільної революційної Куби.

Народи нашої країни, прогресивне людство світу таврують ганьбою агресорів і проголошують:

— Руки геть від вільної Куби!

Комуністична партія знову закликає:

— Народи всіх країн! Боріться за мир, за загальне і повне роззброєння! Рішуче викривайте імперіалістичних палів війни — найлютіших ворогів людства!

Партія рідна закликає радянських людей до нових трудових звершень, кличе докласти всіх сил на виконання соціалістичних зобов'язань кожним підприємством і будовою, кожним колгоспом і радгоспом. Велика роль у цьому Ленінського комсомолу — вірного помічника і резерва КПРС. Ця роль молоді високо оцінена в Першотравневих Закликах:

— ЮНАКИ І ДІВЧАТА! ВЧИТЬСЯ ЖИТИ І ПРАЦЮВАТИ ПО-КОМУНІСТИЧНОМУ! ВИРОБЛЯЙТЕ В СОБІ ПРАЦЬОВИТІСТЬ І ДИСЦИПЛІНУ, ВИСОКІ МОРАЛЬНІ ЯКОСТІ! БУДЬТЕ ВІРНИМИ ОХОРОНЦЯМИ РЕВОЛЮЦІЙНИХ ТРАДИЦІЙ, СВІДОМИМИ БУДІВНИКАМИ КОМУНІЗМУ!

Хай у ці передтравневі дні множаться ряди розвідників майбутнього — бригад і ударників комуністичної праці! Не може бути відстаючих ланок чи ферм, де є хоч один комсомолец.

Хай у ці дні ще яскравіше розгоряється вогонь творчості та ініціативи у всіх молодіжних колективах, первинних комсомольських організаціях!

Велика мета народжує могутню нездоланну енергію. Дійсність перевершує найсміливішу фантазію. Щеглина за цеглиною зводиться, міцніє омрія велична будова, світле майбутнє всього людства — комунізм.

На ристуваннях небаченого досі будівництва світлого комуністичного завтра у перших шеренгах йдуть комуністи і комсомольці.

Відамо ж всі наші сили, всю молоду енергію, завзяття і вогонь полум'яних сердець невтомній праці в ім'я світлої і великої мети, в ім'я комунізму!

УСПІХИ МОЛОДОГО ЗАВОДУ

ДУЖЕ молоде ще наше підприємство — Олександрійський завод гірничого воску. Лише у 1959 році він став до дії, але колектив його вже встиг здобути перемоги у праці.

Минулий рік був роком наполегливої боротьби за оволодіння технологією виробництва та удосконалення її. Спочатку якість продукції була ще дуже низькою.

Над питанням якості працювали усі технологічні зміни. Приклад у цьому подавали наші комсомольсько-молодіжні зміни. Зараз найвищі показники по якості продукції у комсомольської зміни інженера Леоніда Скляра. Та й у цілому по підприємству вони стали набагато відрадінішими: брак становить лише 0,5 процента. В той же час продуктивність праці нестримно росте. План окремих місяців ми виконували на 150 процентів, до 18 березня завершили план першого кварталу. А це дало можливість добре підготувати всі агрегати до роботи у другому кварталі.

Включившись у соціалістичне змагання на честь XXII з'їзду КПРС, колектив нашого молодого заводу бореться за те, щоб забезпечити всіх наших споживачів достатньою кількістю високоякісного гірничого воску.

Нових сил додає думка про те, що ми виготовляємо цінну, незамінну в точному литві продукцію.

В. САХАРУК.
м. Олександрія.

МИ — БУДІВЕЛЬНИКИ!

На дільниці Помічна — Одеса на рік раніше строку стали ходити тепловози. Для деякого, можливо, цей факт і нічого не говорить, але нас, будівельників, він дуже схвилював. Подумати тільки: адже лише на нашій станції є база для цього — тепловозне депо. А хто споруджував його, хто намагався завжди робити вдвоє більше, ніж цього вимагає норма?

— Ми, будівельники!

Немало зусиль віддає дорученій справі весь колектив. Але хочеться розповісти про наших молодих майстрів. А їх у нас немало — біля сотні юнаків і дівчат трудяться на будові.

Ось Тамара Рудяк. Дівчина прийшла до нас у минулому році, якраз після закінчення школи. Спеціальності в неї ніякої не було, тому поставили її ученицею арматурника в бригаду Івана Хорунжого. Там і проходила вона нелегку виробничу школу. Минуло два місяці — і Тамара, тепер уже арматурниця-бетонниця, стала працювати самостійно. І треба сказа-

ти, що майстер з неї — справжній.

А хто не знає в Помічній перозлучну четвірку мулярів? Ви їх бачите на знімку вгорі. Володимир Олексієнко, Микола Філін, Іван Тарасенко, Валентин Малинович... Скільки стій звели вони і в Помічній і на інших об'єктах дільниці. Руками умільців споруджено багато житлових будинків, тепловозне депо та інші будівлі. Не тільки в роботі — в повсякденному житті своєму служать хлопці прикладом для інших. Так і повинно бути в колективі, який бореться за почесне звання комуністичного.

Одержати високе звання — таку мету поставили перед собою і муляри з бригади Дмитра Булова, і слюсарі-монтажники, яких очолює Павло Котов, і багато-багато інших. Саме ця мета підпорядковують вони свою повсякденну працю.

С. КРИВЕНКО,
секретар комсомольської організації виконробського пункту станції Помічна.
Новоукраїнського району.

ДОРОГУ РЕЗЕРВАМ, ЗАСЛОН — ВТРАТАМ!

СТВОРИТИ ЗАГІН БЕРЕЖЛИВИХ

ЗАВОД «Більшовик» — невелике, розташоване у центрі міста підприємство, масштабами і значимістю набагато поступається своєму сусідю — «Червоної зірки». Але тут теж виготовляються незамінні, потрібні люду вачі, а останнім часом і механізми для тваринницьких ферм. Трудяться тут 45 комсомольців.

І даремно прибдіняється секретар комсомольського комітету технолог Микола Гаркуша, мовляв:

— Малувато нас. З такими силами, не дуже-то розвернешся.

Незрозуміло, звідки ця невпевненість. Його ж власний приклад є чудовим підтвердженням того, яку користь підприємству дає дерзання, винахідництво. Разом з моделювальником тов. Волченком та іншими товаришами він брав участь у розробленні нової, вдосконаленої моделі м'ясорубки. Вона якісніша, зручніша у користуванні і легша попередньої на 1 кілограм 200 грамів. А це дає сотні тонн зекономлених матеріалів — чавуну, олова, сталі. Шкода лише, що винахідництво молодих, як і взагалі похід за бережливістю й економією, не стало на заводі масовим явищем.

Молоді робітники наполягають на створенні спеціального комсомольського штабу по боротьбі з непродуктивними промисловими втратами. Роботи для такого штабу знайшлося б чимало. Взяти хоч би шефство над впровадженням у виробництво раціоналізаторських пропозицій. Адже з нововведень, поданих комсомольцями, впроваджено поки лише три. Підготовчий цех не встигає виготовляти зразки. Через відсутність генераторної лампи тут змушені були відмовитись від плавки сталі струмами високої частоти й повернутись до менш продуктивного способу — дугових печей.

— З великим напруженням працюють на виконання плану, а тому немає змо-

ги й часу займатись спеціально питаннями економії, — говорить секретар комітету.

На його думку виходить, що боротьба за бережливість — експериментаторство, а не постійна, насущна потреба виробництва.

Слід віддати належне членам комітету й комсомольським активістам. Вони не проходять байдуже повз невиключений верстат, вентилягор, марно засвічену лампочку. Але скільки б кіловат-годин електроенергії було заощаджено, коли б велась планомерна боротьба, коли б за це відповідав спеціальний комсомольський патруль.

Існує при комітеті комсомолу комісія по економії, яку очолює комсомолка Майя Овчаренко. Але вона фактично перетворилась у реєстратора подій, і то не досить оперативного. Не важко вряди-годи розкривувати бракороба і марнотратника у «Блисківці». А от виявити причину браку, усунути її — куди складніше. Чи ж поцікавилась комісія, чому, скажімо, в ливарному цеху при освоєнні литникової системи йшов величезний процент браку? Та й зараз він тут ще досить значний — до 10 процентів. Над удосконаленням литникової системи та над апробацією нових формувальних сумішей працює зараз весь колектив ливарного цеху, але, як не прикро, без участі комітету комсомолу.

Досі у ливарному цеху існує малопродуктивне ручне формування, хоч і придбано 8 пневматичних верстагів. Чотири з них ще не встановлено з тієї причини, що відділ головного механіка не виготовив оснастку. Оці верстати — німий докір комсомольцям заводу. За виготовленням оснастки, за ходом монтажу конвейера повинен неослабно стежити штаб по боротьбі з втратами, який можна і треба негайно створити на підприємстві.

В. МЕЛЬНИК,
майстер ливарного цеху.
Т. БОДНАР.

Наш технічний гурток

Ідея створення такого гуртка виникла у комсомольців Кіровоградської кондитерської фабрики на одних зборах, де йшлося про підвищення рівня технічної освіти молоді.

— Ми повинні досконалдо, до всіх тонкощів вивчити не лише свої операції, а все кондитерське виробництво, — сказала комсомолка Гаяла Астафьева. Вей довжню погодилася з нею.

Тепер комсомольці вивчають технологію кондитерського виробництва, технічне устаткування фабрики.

Кожен, крім своєї професії, доскопало оволодіває ще 2—3 суміжними. Скоро молоді кондитери зможуть працювати на будь-якій дільниці. А це означає, що ми назавжди позбудемося простотів, збільшимо продуктивність праці.

Всі комсомольці знаходять час для відвідування гуртка, хоч більшість з них, крім того, навчається у вузах, технікумах, вечірніх школах.

Р. ЛОПАТИНСЬКА,
секретар комсомольської організації кондитерської фабрики.

Університет ДРУЗІВ чудесниць

Справа посильна для всіх

ЦІєї весни, як і шороку, ряди механізаторів поповнилися молодими кадрами. В більшості — це хлопці енергійні, беручі до роботи. Та часто-густо до їх знань не вистачає практичних навиків. Отож я буду широко задоволений, коли мої поради стануть юним у пригоді, принесуть користь задля загального добра. Я міркую так: якщо в кого є який досвід — поділися з іншими. Це теж буде часткою вкладу у загальнонародну справу — одержати не менше як 50-центнерний врожай кукурудзи.

ГОЛОВНЕ — ЯК ПОСІЄШ

Що ми вже зробили на кукурудзних площах? Ранньої весни закрили вологу в ґрунті. Боронували в двох напрямках. Потім розсіяли мінеральні добрива з розрахунку 2 центнери суперфосфату на кожний гектар. Слідом за цим зробили першу культивування на глибину 12 сантиметрів. Зараз ведемо другу культивування на глибину загортання насіння — 8—10 сантиметрів. На нерівних площах пускаємо шлейфи, щоб вирівняти поверхню ґрунту.

Тепер настає найвідповідальніший період — сівба кукурудзи. Від цього залежатиме весь комплекс вирощування кукурудзи і вкінцевому результаті — її урожай.

Сіємо кукурудзу на зерно і силос однаково — сівалкою «СКГН-6» квадратами 70×70 сантиметрів. Але диски добираємо окремо, з таким розрахунком, щоб на зерновій ділянці висіяти в кожне гніздо по 2—3 насіння, а на силосній — по 3—4.

Жодного гектара ми не сіємо без внесення добрив. Заздалегідь підготовляємо і пересіваємо перегній-силець, азотні добрива, суперфосфат і калійну сіль. Все це змішуємо перед сівбою. На гектар висіваємо суміш у такій пропорції: силосу — 2 центнери, азотних і калійних — по 50 кілограмів, суперфосфату — 1 центнер.

Насіння одержуємо відкаліброваним, але для певності ще й самі перевіряємо відповідність вказаних фракцій і висівних дисків.

Насіння обов'язково прогріваємо на сонці. Це підвищує його енергію проростання.

Сівбу ведемо обов'язково попереки скиби. В протилежному разі сівалка буде перекошуватися, а це приведе до нерівномірного висіву. Одне насіння ляже глибше, друге — мілкіше. Від цього будуть недружні сходи.

ДОГЛЯД ЗА ПОСІВАМИ ВИРІШУЄ

Добрий початок — це лиш половина справи. Доля врожаю дуже залежить від обробітки, догляду за посівами.

Після сівби, як тільки з'являться сходи, ми боронуємо площі. Дехто робить «сліпе» боронування. Ми ж переконалися, що це інколи завдає шкоди: паростки, які ще не з'явилися на поверхні, часто пошкоджуються зубами борін. Через кілька днів вдріг проводимо боронування.

Для чого це ми робимо? Під час культивування ми бритвами підірвали бур'яни. Але є й такі, насіння яких залягає близько до поверхні. І от, як тільки насіння бур'янів покільчилося, ми знищуємо його боронами. Інколи доводиться два—три рази пускати борони.

Після боронування починаємо культивування в обох напрямках. На культиваторі «КУ-42» застосовуємо бритви, а посередній іде стрічкова лапа.

Другу культивування робимо після появи бур'янів чи деякого ущільнення ґрунту. На цей раз уже ведемо й підживлення. Для цього застосовуємо таку суміш, як і під час сівби.

Дальший обробіток міжрядь проводимо в залежності від стану ґрунту і обов'язково — після дощу. Це для того, щоб прикрити вологу в ґрунті.

ТІЛЬКИ НА ВИСОКИХ ШВИДКОСТЯХ

Вже кілька років ми застосовуємо швидкісне водіння тракторів. Це дає нам

виграш часу, а отже, і збільшує виробіток на тракторі, і, окрім всього, економимо паливе і мастило. На підвищеній швидкостях ми сіємо, боронуємо, культивуємо і збираємо. Але, як кажуть, правил без винятку немає. Першу культивування проводимо тільки на другій швидкості. Чому? Паростки кукурудзи ще дуже маленькі. Під час швидкісного проходження лап культиватора вони присипаються землею. Коли ж ведемо друге і подальші міжрядні рихлення, рослини вже зміцніли, добре укорінилися. Під час обробітки культиватором на 3—4 швидкостях рослини підгортаються землею і в ґрунті біля коріння накопичується більше вологи.

Сівбу проводимо на третій швидкості. Якщо під час обробітки можна змінювати швидкості, то на сівбі робити це не можна. Відомо, що вузловловлювач сівалки відповідно регулюється на третю швидкість. Якщо ж переключити на іншу, тоді зміниться крок колеса і відповідно перемістяться й гнізда.

Для міжрядного обробітку в культиваторах ми нічого не змінюємо. Якщо дехто переставляє лапи і

залишає 12 сантиметрів захисної зони, замість 8 сантиметрів, то цим він себе страшує від підрізання рослини. Це роблять недосвідчені механізатори, або й просто перестраховщики. А ми цього не допускаємо. Адаже штучне збільшення захисної зони тільки на шкоду врожаю.

У нас водять трактори на високих швидкостях всі механізатори. На сівбі виробіток на трактор становить 20—22 гектари замість 12, на культивуванні — 40—42 гектари замість 12—16.

Отже, я ще раз наголошую, що виростити 50 центнерів кукурудзи на гектарі — справа посильна для всіх. Головне — по-господарськи, враховуючи досвід передовиків і додержуючись агротехнічних правил, провести сівбу, дбайливо обробити кожний гектар плантації, і кукурудза порадеє високим урожаєм.

О. КОЛОДІЯЧУК,
Герой Соціалістичної Праці, бригадир тракторної бригади № 1 колгоспу імені Кірова Голованівського району.

Господарі янтарних зерен

Все нові й нові загонами друзів чудесниць виходять на поля. Сівба почалася... В ґрунт лягають дорідні зерна, які дбайливо обробила хазяйська рука. Про людей, які дали життя янтарним зернам, про молодь Кіровоградського заводу по обробці гібридного і сортового насіння кукурудзи й хочеться розповісти у ці дні.

В який би цех ви не зайшли, скрізь почуєте теплі слова ширшої вдячності нашим славним юнакам і дівчатам. Вони у нас завжди попереду, завжди на найвідповідальніших ділянках виробництва.

Завод наш обладнаний

«МОЛОДИЯ КОМУНАР»
26 квітня 1961 р., 2 стор.

новими, дуже складними механізмами. А тому робота тут вимагає чималих знань. Багато робітників заводу — недавні десятикласники, вони швидко вивчають найскладнішу техніку,

успішно оволодівають не легкими спеціальностями. Тамара Запорожець, наприклад, прийшла на підприємство три роки тому. Зараз вона кращий оператор в цеху сушіння, її портрет красується на міській Дошці пошани. Добра слава йде і про оператора Людмилу Попік, моториста цеху обмолоту Віталія Максименка, електрика Анатолія Голенка та інших.

Нові цінні починання, що народжуються на інших промислових підприємствах,

завжди знаходять поширення і у нас. Так бригади Володимира Яцура і Алли Коломієць добираються того, щоб семигодинні завдання виконувати за шість годин. Обидва ці колективи змагаються між собою.

Злагоджена праця робітників заводу, прагнення зробити якомога більше для рідної держави і в запоруку великих виробничих успіхів нашого порівняно невеликого колективу. Щодоби завод обробляє до 80 тонн насіння. Виробничі

потужності з місяця в місяць нарощуються.

Особливо велика увага надається якості продукції. Робітники докладають всіх зусиль до того, щоб янтарні зерна, оброблені їх невтомними руками, дали чудові сходи і віддалили хліборобові за його працю 50-центнерний урожай.

А. ГОРБИЧЕНКО,
секретар комсомольської організації Кіровоградського заводу по обробці гібридного і сортового насіння кукурудзи.

МОЛОДІ БУДІВЕЛЬНИКИ — НА НОВОБУДОВИ ЦІЛИННОГО КРАЮ

Комуністична партія і Радянський уряд розробили конкретну програму дальшого, ще повнішого використання багатючих можливостей Цілинного краю, поліпшення житлових, культурно-побутових умов трудящих цілини. Вирішено в найближчі роки додатково освоїти 3,7 мільйона гектарів цілининних і перелогових земель, організувати в 1961 році 130 радгоспів. На цілині будуть збудовано близько 5 мільйонів кв. метрів житла, школи на 140 тисяч учнівських місць, дитячі садки і ясла, ідальні та об'єкти культурно-побутового призначення. Для виконання цієї грандіозної програми потрібні насамперед кадри висококваліфікованих будівельників.

ЦК ВЛКСМ розглянув питання про направлення в 1961 році в порядку громадського призову на будівництво радгоспів Цілинного краю Казахської РСР 15 тисяч молодих будівельників.

Цю ініціативу схвалили ЦК КПРС і Рада Міністрів СРСР.

З метою більш організованого добору і направлення молоді ЦК ВЛКСМ запропонував створити при міських мах і райкомах комсомолу відбірні комісії, які розв'язуватимуть питання про направлення на цілину комсомольськими організаціями, і вручатимуть їм комсомольські путівки. З числа відібраних юнаків і дівчат будуть скомплектовані комсомольсько-молодіжні будівельні бригади, які очолять досвідчені, висококваліфіковані молоді будівельники, що мають навички організаторської роботи.

ЦК ВЛКСМ доручив комітетам комсомолу організувати короткострокові курси для навчання членів бригад комплексних методів роботи і передового досвіду будівництва, подбати про те, щоб юнаки і дівчата, які виїжджають на будови цілини, були забезпечені інструментом, мали з собою необхідні побутові речі, книги, музичні інструменти і спортивний інвентар. Обкоми Цілининний крайком комсомолу, ЦК ВЛКСМ Казахстану разом з радянськими і господарськими органами повинні забезпечити добрий прийом, розміщення, чітку організацію праці і матеріально-побутове обслуговування молодих будівельників, які приїжджають на роботу в край.

Центральний комітет ВЛКСМ висловив тверду впевненість у тому, що комсомольські організації з честю виправдають високе довіря партії і уряду, пошлять на будови Цілинного краю кращих представників комсомолу, радянської молоді і тим самим внесуть свій вклад у загальнонародну боротьбу за дальше піднесення силівського господарства, за гідну зустріч наступного ХХІ з'їзду рідної Комуністичної партії Радянського Союзу.

Хоч у комсомолки Раїси Молчанової ще невеликий стаж — лише два роки, як працює вона ланковою колгоспу імені Першого травня Ново-Українського району, проте дівчина зуміла вже завоювати повагу в своїх односельчан.

Минулий рік ланка Р. Молчанової завершила непогано — по 350 центнерів цукролюбних буряків виїшло на круг з площі 25 гектарів. А нинішнього року дівчата за кукурудзу візьмуться, не менше як по 55 центнерів сулого зерна з кожного гектара прагнуть зібрати на площі 110 гектарів. Виконати зобов'язання дівчата допомагають механізатори Микола Мельниченко і Микола Смоквін, які в минулому році закінчили школу передового досвіду у бригаді О. В. Піталова.

На знімку: Раїса МОЛЧАНОВА. Фото В. КОВПАКА.

В ОБКОМІ ЛКСМУ

Для вас, молоді механізатори і кукурудзозводи

З метою кращої організації роботи по виконанні соціалістичних зобов'язань молодих механізаторів та кукурудзозводів Кіровоградщини обком ЛКСМУ і обком профспілки робітників і службовців сільського господарства і заготівель оголосили в 1961 році обласний конкурс за звання:

- кращої комсомольсько-молодіжної тракторної бригади;
- кращої комсомольсько-молодіжної комплексної механізованої ланки;
- кращої комсомольсько-молодіжної ланки по вирощуванню високих врожаїв кукурудзи;
- кращого комбайнера кукурудзозбирального комбайна;
- комсомольсько-молодіжну тракторну бригаду, комплексну механізовану ланку, ланку високого врожаю, які на найбільшій площі одержать найвищий врожай кукурудзи.

Умови конкурсу передбачають нагородження переможців перехідним Червоним прапором обкому ЛКСМУ та обкому профспілки робітників та службовців сільського господарства і заготівель, занесення до книги Почесної обласної комсомольської організації, представлення на нагородження Почесною грамотою ЦК ВЛКСМ, заснування грошових премій в розмірі від 30 до 150 карбованців.

Підсумки конкурсу підводитимуться обкомом ЛКСМУ разом з обкомом профспілки робітників і службовців сільського господарства та заготівель наприкінці господарського року.

Бюро обкому ЛКСМУ в своїй постанові зобов'язало райкоми комсомолу, первинні комсомольські та профспілкові організації колгоспів, радгоспів та РТС створити умови конкурсу на своїх зборах, довівши їх до кожного молодого механізатора та кукурудзозвода, організувати соціалістичне змагання молодих механізаторів району та підводити підсумки його по періодах сільськогосподарських робіт.

„УВАГА!

Говорить радіовузол...

— Це не реально...
— Нічого не вийде...

Так твердив дехто, коли мова зайшла про створення радіогазети на другому відділку радгоспу «Червоний землероб» Бобринецького району. Проте ентузіаста гаряче взялися за справу. І ось ввечері 26 вересня минулого року з усіх репродукторів відділка пролунало:

— Увага! Увага! Говорить радіовузол другого відділка радгоспу. Добрий вечір, товариші! Слушайте перший номер радіогазети «Спутник робітника»...

Тепер ці слова чують власники динаміків кожного вівторка. Вони вже полюбили передачі. І коли одного разу з-за технічних причин черговий номер не було передано, поспішали запитання: в чому справа?

Редколегію обирали на зборах робітників радгоспу. До її складу ввійшли директор Іванівської восьмирічної школи І. П. Рижков, завідувач медпунктом Л. К. Пашенко, молоді вчителі О. Ю. Сандул і Л. Ф. Машковська, секретар комсомольської організації відділка Вадим Харченко, доярка-комсомолка Раїса Джунжик, механізатор Михайло Мунтян.

Про що ж розповідає радіогазета? Перш за все, інформує слухачів про хід польових робіт, про те, як тваринники і механізатори відділка виконують взяті соціалістичні зобов'язання.

Робітники пишуть до газети про приклади чесного і сумлінного ставлення до праці, порушують в листах питання про побутові умови, організацію культурного дозвілля. В кожному номері дістається ледарям, п'яницям, порушникам трудової дисципліни і громадського порядку.

Кілька грудневих і січневих номерів газети були присвячені Пленуму ЦК КПРС. В них розповідалося також про передовиків радгоспного виробництва.

Так, 5 грудня 1960 року було передано радіонарис про одну з краших свинок району Лідію Козуб, яка в другому році семирічки виростила по 40,7 поросяти від кожної свиноматки. А в наступному номері трансливався нарис про одного з краших механізаторів Петра Хорунжого.

Немале місце в номерах відводиться висвітленню життя комсомольської організації, бесідам на виховні теми. Комуїсти І. П. Рижков та І. А. Скрипник неодноразово виступали перед мікрофоном з лекціями про зовнішньополітичні події, а завідувач медпунктом Л. К. Пашенко — про новини медицини. Проводились і літературні передачі. 23-й випуск радіогазети був присвячений пам'яті талановитого українського поета Т. Г. Шевченка.

На закінчення передачі майже завжди виконується концерт на замовлення радіослухачів. Іноді перед мікрофоном виступають учасники художньої самодіяльності клубу, яким завідує Георгій Безлатній.

Вже вийшло близько 30 номерів радіогазети. І з кожним випуском вона стає все цікавішою, приносить більше користі у вихованні людей.

В. ПРОЦЕНКО.

Їх рекомендують у вуз

ДВА РОКИ тому зайшли до начальника відділу кадрів Маловисківського цукрозаводу дві дівчини-подруги — Лариса Батирьова і Лена Лямбарська. Їх візит не був несподіванкою. Ще коли були десятикласницями Маловисківської середньої школи № 4, вони проходили на заводі виробничу практику, оволодівали спеціальністю сатураторниць.

Після екзаменів через кілька днів вони вже поспішали на завод.

Тепер подруги — передові виробничниці, беруть активну участь у громадському житті. Ларису до того ж обрала комсоргом зміни.

А у вільні вечори дівчата сідають за книги — готуються до вступу у Київський технологічний інститут. Рекомендують їх у вуз дирекція й комсомольська організація заводу, не без підстав сподіваючись, що вони стануть хорошими спеціалістами.

Ф. РЯБЕЦЬ.

м. Мала Виска.

Ліда — наш ветеринар

ВЛІТКУ минулого року мені довелося вперше зустрітися з Лідією Карман. Розмова наша була короткою, діловою. За якусь хвилину зелена бідарка вже котила по розжареному денною спекою пугівцю і незабаром зникла за зеленою скибою лісосмуги.

Як завжди, дівчина поспішала. Що ж поробиш: часу мало. Колгосп імені Сталіна — велике, багатозалузеве господарство. Є до чого рук докласти.

...Бажання стати ветеринаром виникло у Ліді ще тоді, коли закінчувала семирічку. Було це сім років тому. А вона й досі пам'я-

тає, як хвилювалася, складаючи вступні екзамени до Новоукраїнського ветеринарного технікуму, як раділа, коли дізналася, що пройшла по конкурсу. В 1956 році Ліда одержала призначення в колгосп імені Сталіна Рівнянського району. Ціле літо вела боротьбу з хворобами тварин, дезинфікувала приміщення.

Знайшовся час і для того, щоб читати лекції для жителів села, разом з усією молоддю садити дерева.

П'ять років уже провела Ліда в цьому колгоспі. Здружилася з тутешніми людьми, і вони полюбили негавомну дівчину.

ЯКИМ повинен бути справжній комсомолець? Це питання особливо хвилює піонерів третього ступеня. Адже пункт піонерської дворічки кожного найстаршого загону «Підготувати всіх піонерів до вступу в комсомол» стосується безпосередньо їх.

Восьмикласники своєї середньої школи, крім внутрізагонової підготовки, виконують ряд доручень комсомольського комітету школи.

Так, піонери 3 «А» класу з великою повагою говорять про Вітю Ткачова, який у їх загоні організував гуртки по випилюванню і малюванню. Сергій Мельник і Слава Грабовський ведуть гурток «Умілі руки» в 4 «Б» класі. Піонери-інструктори Саша Страшний і Гриша Тітєвський провели ряд цікавих занять по вивченню фотосправи в загоні 5 «А» класу.

А недавно 8 «Б» клас влаштував диспут на тему: «Яким повинен бути комсомолець?». Готувалися до нього ретельно. Загонова газета за місяць наперед опублікувала приблизний план диспуту і рекомендовану літературу.

Виступали гаряче, відверто. Пригадували сторінки з героїчної історії комсомолу, сперечались про поняття подвигу.

Слава Степанов говорив тільки про негативні вчинки комсомольців. Йому дали рішучу відсіч Гриша Тітєвський, Саша Страшний та інші. Вони довели, що комсомольців з поганою поведінкою меншість, що у молоді значно більше хороших рис.

Цей диспут не можна назвати ідеальним. У виступах переважали приклади, розповіді без аналізу. І все більшість піонерів зрозуміла, які риси потрібно виховувати в собі, щоб стати справжнім комсомольцем.

Та значно пліднішим міг би бути диспут в тому випадку, коли б у ньому взяли участь вожаті — комсомольці з бригади комуністичної праці агрегатного заводу. Двічі їх запрошували, але вони так і не змогли виконати свою обіцянку. Комсорг інструментального цеху т. Масловський обіцяв особисто прийти.

ДЕ ПІОНЕРИ — не бути нудзї

ФАЛІМОН Арсентійович Адаменко, житель села Селіванове Устинівського району вже довгий час прикутий до ліжка — у нього параліч ніг. Довгими і сумними здавалися для нього дні, болісно було відчувати, що відірваний хворобою від кипучого життя. І ще сумніше ставало на душі, коли дружина залишала його на цілий день, йдучи на птахоферму.

Довідалися про це юні ленінці піонерської дружини імені Валі Котика з місцевої восьмирічної школи. Тепер піонери відвідують Фалімона Арсентійовича майже кожного дня. Вони розповідають йому про своє шкільне життя, про колгоспні новини, про особисті успіхи і невдачі.

Піонери Коля Торгалло і Сергій Сафронов змайстрували і встановили радіоприймач. Коля Суліма і Володя Прядун зробили шпаківні і прикріпили їх на дереві біля вікна.

Зовсім іншим стало життя Фалімона Арсентійовича. Не дають йому нудьгувати юні друзі-школярі. Нанесли вони йому багато книг. Часто в кімнаті відбувається справжня читачька конференція. Допмагають вони і по господарству: нарубать дров, принесуть води.

Справжніми друзями хворої людини стали турботливі школярі.

В. БУРЛАЧЕНКО,
інструктор Устинівського райкому ЛКСМУ.

ЦЯ ВЕСЕЛЯ, життєрадісна дівчина з відкритим усміхненим обличчям — Людмила Максименко. Живе вона в Олександрії і працює старшою піонервожатою у місцевій середній школі № 2. За короткий час Людмила досягла хороших успіхів. Всі піонери і жовтеньки в школі добре вчаться, шефтують над малятами з дитячого садка № 6.

Ми любимо дружити

ПІОНЕРИ нашого загону дуже цінують хорошу, справжню дружбу.

Одного разу у нашій лікарні лежав хворий піонер четвертокласник з Глодоскої школи Юра Прокочиков. Ми часто ходили провідувати його, допомагали виконувати домашні завдання, щоб він не відстав у навчанні від своїх товаришів.

І нам, і йому згодом шкода було розлучатися. В день від'їзду Юри ми разом сфотографувалися, подарували йому альбом і портрет В. І. Леніна.

Ми також дуже любимо малювати з дитячого садка, до того ж ми ще й шефи їхні. Учні нашого класу виготовили для них красивий фотомонтаж «Шасливе дитинство» і подарували бібліотеку цікавих дитячих книжок.

Алла ГОЛОВЧЕНКО,
голова ради загону 4-го класу Хмельської середньої школи.

Цікавими стали уроки біології у Підвисоцькій середній школі Новоархангельського району. Учні мають тепер свою теплицю, де зараз розпочалася навчально-дослідницька робота. Юннати вирощують овочі, квіти, слідкують за кожним «кроком» цих рослин.

На знімку: юннати Люба АНТОШКО і Ніна МАНЗАР садять квіти.

Фото Г. ГОРБАТЮКА.

Щоб не зруйнувати високий ідеал

секретар парторганізації цеху т. Сулімов та бригадир т. Зубченко добре знали про диспут, але не потурбувалися про допомогу підшефним піонерам.

Ціну ініціативу виявив комсомольський комітет заводу, послани в 12 загонів нашої школи колективних вожатих і опублікувавши звернення до всіх комсомольських організацій області. А потім?.. Подали певну допомогу бригаді М. Береста і А. Рабіновича, побували кілька разів в загонах молоді робітники з бригад В. Нестеренка і Л. Гольдштейна. На цьому, власне, шефство і завершило. З того часу, як захворів бригадир першої на заводі бригади комуністичної праці П. Прошкін, бригада забула про своїх підшефних. Забуваються тому й хороші традиції, виховані майже дворічною дружбою загону з бригадою. Піонери, наприклад, були дуже раді, що їх колишній вожатий Віктор Дубін пішов працювати в цю бригаду. Та з почуттям гіркоти згадують тепер учні Віктора. Забув він про них, не приходить до школи, не цікавиться життям загону.

А коли дружина проводила у заводському клубі збір на честь Радянської Армії, комсомольські вожаті заводу навіть не заглянули до нас.

Наші піонери глибоко цінують високе звання члена ВЛКСМ. Кожний, хто носить його — для них незаперечний авторитет, приклад у житті і помислах. То ж старшим треба берегти і дорожити дитячим довір'ям, виправдовувати його на ділі.

А. РОЗЕНБЕРГ,
вчитель Кіровоградської середньої школи № 7.

І СКРІЗЬ ВСТИГАЄ

виготовляють для них іграшки, виступають з концертами.

Людмила є також активним членом лекторської групи міськкому комсомолу. Часто вона виступає з лекціями перед учнями і робітниками міста. Присутні завжди з увагою слухають молодого лектора, який говорить пристрасно, цікаво.

Встигає Людмила і в пед-

училищі, де вчиться на третьому курсі заочного відділення.

Авторитетом користується дівчина серед вчителів середньої школи № 2. Вона — комсомольський секретар, член міськкому комсомолу.

І. ДУДНИК,
інструктор Олександрійського міськкому комсомолу.

Прийшли на ферму ЮНІ ЛЕНІНЦІ

ПІОНЕРИ шкіл села Вільшанки мають хороших друзів на тваринницьких фермах місцевого колгоспу. Часто вони зустрічаються з ними. Відвідуючи ферми, юні ленінці знайомляться з працею тваринників, допомагають доїти, годувати корів, свиней, складають раціони, вчаться робити різноманітні підрахунки для визначення жирності молока, ваги тварин.

Ідучи на ферми, піонери намагаються зробити своїм друзям щось приємне, принести скромні, виготовлені своїми руками, подарунки, поставити цікавий концерт або підготувати бесіду про останні події, що відбуваються в нашій країні і за рубежом.

Дуже раді були доярки тваринницької ферми № 2 колгоспу імені ХХ з'їзду КПРС, коли до них завітали юні шефи з Вільшанської восьмирічної школи № 2. Прийшли вони сюди з хорошим концертом. Були тут і пісні, і вірші, і танці. А директор школи П. А. Кривенко прочитав доповідь про міжнародне становище.

Відвідало ферму в той день 35 піонерів. І всі вони принесли дояркам свої подарунки.

Зворушені були тваринники такою увагою. Вони повідомили, що не забаряться, прийдуть у гості до школярів і своїми силами поставлять концерт.

Піонерський збір на тему «Для вас, тваринники» провели на фермі учні 5 «А» класу Вільшанської середньої школи. Урочисто і святково пройшов він. Всі піонери вишикувалися у колонну, з піонерським прапором під барабаний дріб попрямували на ферму.

Гаряче аплодували доярки юним артистам за майстерне виконання молдавського танцю «Жок», співаку Саші Калеву.

Піонери і на цей раз не прийшли з порожніми руками. Вони принесли дояркам 10 маленьких стільців, виготовлених власноручно на уроках праці. Ще більшою повагою пройнялися колгоспники до школярів, веселих, працьовитих.

В. КОКА,
інспектор Вільшанського райВНО.

Спорт

МЕТА: БУТИ НАЙСИЛЬНІШИМ

На І спартакіаді УРСР легкоатлети Кіровоградської області були на 23-му місці, на другій — на 14-му. 1960 рік пройшов під знаком зростання майстерності збірних команд обласних рад ДСТ. Протягом легкоатлетичного сезону було внесено ряд поправок в таблицю рекордів області, а наші марафонці в 30-кілометровому пробізі Київ—Дарниця—Київ вперше стали призерами командної першості України. В минулому сезоні успішно виступала в міжвідомчій першості команда легкоатлетів заводу «Червона зірка».

Ще не закінчився квітень, а легкоатлети республіки уже відкрили сезон масовими кросами. Курортне місто Алушта (Крим) стало ареною зустрічі найсильніших легкоатлетів збірних команд обласних рад ДСТ. В цих перших змаганнях відзначилися і наші легкоатлети. Так Валентин Ткаченко та Клавдія Башликова стали чемпіонами республіканської ради ДССТ «Буревісник», Зинаїда Пидюра — чемпіонкою Центральної ради ДССТ «Колгоспник».

Але сьогодні хочеться говорити не про успіхи окремих спортсменів, а про стан і розвиток масової легкої атлетики в області. І що розмову потрібно почати з аналізу розвитку легкої атлетики серед дітей — резерву дорослої легкої атлетики.

На протязі багатьох років юні легкоатлети області знаходяться (за підсумками республіканської спартакіади Міністерства освіти) в числі тих, що закінчують турнірну таблицю. Таке «хронічне» відставання створило внаслідок незадовільного стану роботи з легкої атлетики в школах області і в першу чергу поганої навчально-тренувальної роботи в легкоатлетичних відділеннях спортивних шкіл міськВНО Кіровограда і Олександрії. Ці школи мають необхідні умови для організації і проведення цілолітньої роботи з легкої атлетики і, безумовно, повинні

бути ядром збірної команди шкіл області для участі в республіканській спартакіаді школярів. Викликає здивування той факт, що міськВНО та дирекція ДСШ м. Кіровограда протягом багатьох років мирилися з бездіяльністю тренера з легкої атлетики Б. Лосева.

Не все гаразд з постановкою навчально-тренувальної роботи в ДСШ заводу «Червона зірка». Можна без перебільшення сказати, що ця школа в своєму розпорядженні має кращу в області спортивну базу, підготовлені тренерські кадри, але наслідки роботи тренерів повинні бути далеко кращими.

Зараз навчально-тренувальну роботу з легкої атлетики в ДСШ міськВНО м. Кіровограда ведуть тренери І. Семченко та Б. Лопирьов. За короткий період часу ними проведена значна робота у відборі дітей для укомплектування відділення легкої атлетики. Але можна і сьогодні говорити про те, що половина відібраних дітей доповнюють собою кількісний склад груп і аж ніяк не якісний.

Успішно ведуть тренерську роботу з легкої атлетики серед дітей в м. Олександрії молоді тренери Ж. Тарап та В. Живан. З 1961 року відкрито відділення з легкої атлетики в ДСШ міста Хрушов. Хочеться вірити, що зусиллями молодих тренерських кадрів за короткий час відставання в розвитку дитячого легкоатлетичного спорту в області буде ліквідовано.

Багато ще слід зробити для підняття та налагодження навчально-тренувальної роботи з легкої атлетики в спортивних товариствах «Трудові резерви», «Динамо», «Спартак». Тут слід використати в повній мірі громадські тренерські кадри, треба подати їм необхідну методичну допомогу. Факультет фізичного виховання педінституту повинен стати центром в поданні штатним та громадським тренерським кадрам області методичної та практичної допомоги.

Велике значення для зростання технічної майстер-

ності спортсменів відіграє спортивна база. Основною обласною базою для проведення легкоатлетичних змагань є стадіон «Авангард», що належить заводі «Червона зірка».

Вже протягом довгого часу йде розмова про необхідність капітального ремонту бігової доріжки та інших секторів, які в літній період через відсутність належного догляду перетворюються в місяць з закам'янілим ґрунтом.

Не можна мритися також з тим, що до цього часу на стадіоні відсутні в достатній кількості легкоатлетичний інвентар та обладнання, а на час проведення змагань дирекція стадіону доводить позичати інвентар у фізкультурних колективів міста.

Уже зараз необхідно використати всі наявні можливості і так організувати навчально-тренувальну роботу з легкої атлетики, щоб до відповідального екзамену — III Спартакіади народів СРСР — підійти з високими спортивними результатами не тільки збірною колективу, а й добитися рішучого підвищення майстерності в секціях колективів фізкультури і особливо підняти рівень досягнень юних легкоатлетів.

М. ЧЕРНОВ,
голова обласної секції легкої атлетики.
В. САВЧЕНКО,
голова обласної тренерської ради з легкої атлетики.

Футбольний матч... під охороною

НЕЩОДАВНО в Единбурзі (Шотландія) відбулася друга чверть фінальної зустрічі між місцевою командою «Гіберніанс» і іспанською «Барселона». Гра була досить грубою. До 87 хвилин результат був 2:2. В цей момент суддя матчу призначив у ворота іспанців одинадцятиметровий штрафний удар. Цим своїм рішенням суддя немов вселив «злого духа» у гравців «Барселони». Вони почали ганятися за ним по полю і бити його.

Сотні поліцейських вдалося врятувати суддю від побиття, але цілих 17 хвилин іспанці не могли заспокоїтися. Розлючені, вони стали бігати по полю за поліцейськими, за помічниками судді на лінії, за працівниками стадіону, які намагалися заспокоїти іспанських футболістів.

Все це наелектризувало болельників (а їх зібралось більше 45 тисяч). По тривожі була піднята військова частина. Їй вдалося відновити порядок на стадіоні. Після цього під охороною поліції на поле вийшов суддя, до кожного іспанського гравця також було приставлено по три поліцейських. Лише після цього суддя дав свисток, і шотландський футболіст пробив штрафний удар, який закінчився голом. Під охороною поліції догравались і останні три хвилини цієї зустрічі.

Шотландська преса одностайно стала вимагати, щоб Європейська федерація футболу заборонила виступати футболістам «Барселони» в міжнародних зустрічах.

ЗДОРОВ'Я В ПОРЯДКУ — СПАСИБІ ЗАРЯДЦІ!

— Нам без ранкової гімнастики аж ніяк не можна, — говорять студентки Кіровоградського педінституту Лариса БАЧМАГА і Світлана КАПІНУС. — Спробуй щодня висидіти на лекціях 6—8 годин! Тож кожного ранку приходимо до інституту і після невеличкої пробіжки виконуємо впрямі ранкової гімнастики. Від цього у нас і млявість зникає, і настрої покращуються.

— Я працюю хірургом в лікарні Кіровоградського району. І хоч мені вже за сорок, почувваю себе дуже добре. Неабияка заслуга в цьому належить ранковій зарядці...

Цілоком вірна думка у Григорія Васильовича ВОРОНЮКА.

— Здоров'я в порядку — спасибі зарядці, — говорить Микола ПИДЮРА, якого бачите під час легкоатлетичних змагань на дистанції.

Фоторепортаж
В. Штейнберга.

Перемогли кіровоградці

На кіровоградському стадіоні «Авангард» відбулася календарна гра на першість республіканської ради студентського товариства «Буревісник» з футболу. Місцеві спортсмени педагогічного інституту, призері минулорічної першості, приймали команду суднобудівного інституту міста Миколаєва. Зустріч розпочалася атаками господарів поля. На 18-й хвилині нападаючий кіровоградців Володимир Самойленко забиває перший м'яч у ворота гостей. За сім хвилин до кінця першої половини Микола Кацман подвоює рахунок.

Самойленко), на що гості відповіли лише одним.

Матч закінчився перемогою кіровоградців з рахунком 5:1.

Т. ПАНТЕЛЄВ.

Редактор П. МАРЧЕНКО.

КІНОТЕАТР «МНР». «Людина не здається». Початок о 10 год. ранку, 12, 2, 4 год. дня, 6, 8, 9 год. 45 хв. вечора.

КІНОТЕАТР ІМЕНІ ДЗЕРЖИНСЬКОГО. Для дітей — «Переможець». Початок о 10 год. ранку та 11 год. 40 хв. дня. «Піднята щільна». Початок: першої серії — о 1 год. 20 хв. дня, другої — о 3 год. 10 хв. дня, третьої — о 5 год. 10 хв. дня, 7 год. 20 хв., 9 год. 30 хв. вечора.

КІНОТЕАТР «СУПУТНИК». «Сліпий музикант». Початок о 4 год. дня, 6 год., 8 год. вечора.

КІНОТЕАТР «ХРОНІКА». Хронікально-документальні фільми: «Плюс електрифікація...», «Новини дня» № 15/61 — спеціальний випуск, присвячений польоті Юрія Гагаріна в космос. Демонструються без перерви з 10 год. ранку до 9 год. вечора. Художній фільм «Так починається ніч». Початок о 9 год. 30 хв. вечора.

„ЗІРКА“ втрачає очки

В третьому турі чемпіонату Радянського Союзу з футболу серед команд класу «Б» кіровоградська «Зірка» зустрілася в Херсоні з спортсменами місцевого «Маяка». Змагання проходили в обопільних атаках. Лише за три хвилини до кінця матчу господарям поля вдалося відкрити рахунок. Цей результат не змінився до кінця зустрічі. Наступну гру «Зірка» проведе в Черкасах, в четв'як, 27 квітня, з командою «Колгоспник».

В. ТВЕРДОСТУП.

ОГЛЯД ЛИСТІВ

ДОГЛЯДАТИ ЗЕЛЕНОГО ДРУГА

Тисячі ентузіастів-любителів природи взяли участь у поході за зеленого друга. За час місячника лісу й саду в містах і селах Кіровоградщини з'явилися нові парки і сквери, вулиці і шляхи прикрасилися новими алеями.

«Як приємно на серці стає, коли знаєш, що і твоя часточка праці вкладена у цю велику справу», — пише десятикласниця Лозоватської школи Ульянівського району Валентина ПАЙОЛ.

Так, велику справу — озеленення рідного краю роблять юнаки й дівчата області.

Комсомольці і молодь колгоспу «Росія» Новоукраїнського району, як повідомляє секретар комсомольської організації Григорій МАЙДАННИК, біля громадських приміщень кол-

госпу висадили понад 800 каштанів, тополь, ялин, берез, троянд.

Юнока Микола ПАХНЮК з колгоспу імені Кірова Бобринського району пише, що юнаки й дівчата посадили п'ять гектарів фруктового саду.

Лаконічно, але тепло пише про участь у місячнику комсомольців і молоді колгоспу імені Шевченка Хмельницького району Віра ДАЦЕНКО. Тут любителі природи посадили біля клубу парк і взяли участь у посадці колгоспного саду на площі 23 гектари.

«Учні Червонодолинської восьмирічної школи Бобринського району, — пише П. ТЕПЛОК, — розбили шкільний парк на площі 1,3 га, обсадили осоками колгоспний став».

Про участь комсомольців і молоді, учнів шкіл і технікумів у озелененні міст і

сід повідомляють Марія Білоненко з міста Кіровограда, Василь КУЧЕРЕНКО з м. Олександрії, Валентина БОГДАНОВА з села Клишів Кіровоградського району, Леонід ПОЛІЩУК з села Журавлишки Голованівського району.

Секретар комсомольської організації Суботівської середньої школи Знамянського району Валентина БЕРСАН пише, що за ініціативою десятикласників біля школи закладено фруктовий сад.

Це похвально. А який вклад у прикращення рідного села внесли суботівські комсомольці? Важко повірити, щоб тут не любили дерева, але факт залишається фактом. Село має непривабливий вигляд: садів немає, вулиці не озеленені.

Хорошу пропозицію у своєму листі висловлює жи-

телька м. Кіровограда, мати двох дітей Людмила СЕМЕНЕНКО.

«В цьому році в Кіровограді і на його околицях, — пише вона, — посаджено стільки дерев, скільки не висаджувалося за кілька років, узятих разом. Але хотілось би відзначити, що багато дерев треба було б замінити більш красивими, як, наприклад, білу акацію і клен такими, як каштан, липа, ялина, сосна. Нам хочеться, щоб наше місто виглядало молодо, зелено, красиво».

Хороший початок — це лиш половина справи. Обов'язок комсомольських організацій, кожного юнака і дівчини організувати дбайливий догляд за насадженими, зберегти і виростити кожне посаджене дерево. Хай стане золотим правилом девіз: хазяїн дерева той, хто його посадив!